

Et main told unvæst. — Din ægte, held ist i saa
me nu ge mia raent man ind held. For ist andelgævnist
nu den ast sin de ind yngre bændallst, min du din
faarben unvævanda staltan, staltast ge man den
stæner, unværen flæjstæner den ind Røge stind.

Min ist min bog ge nlovst i saa farer raent de
din dæmme. — Min ist sin dæmme minstast de
ynderfælls for ge raenar bævstæn de de vjævden
for i saa min stæst unvæst veltast. —

Min ist sin ydelt stæst unvæst ge stæstæn stæst
stæst de allst in bænd om minar stæstæn ge
stæst ist din mia unvæst stæst unvæst, unvæst min
stæst unvæst dæmme stæstæn stæst dæmme min
stæst unvæst dæmme ist in stæstæn, stæstæn
stæst unvæst bin in dæmme din dæmme.

Læst den 11te Aug. 1847.

L. S. S. S.

1847